Trenduri economice

Actualităţi economice, analize, tendinţe şi previziuni

sâmbătă, 8 martie 2025

De ce trebuie să spunem NU?

Ticăloșia sistemului Soros - care a acaparat și sufocat România - a ajuns atât de mare încât acum plătesc peste tot pe unde se poate pentru propagandă. De exemplu, cineva mi-a atras atenția asupra unui reportaj cu unii care se întorceau din Coreea de Nord și mulțumeau bălos Europei *„pentru că ne-a primit în interiorul ei”*, recomandându-le tuturor să *„aibă grijă ce votează”*. Vomitiv de-a dreptul! Propaganda asta e atât de jegoasă și-o văd în atâtea locuri încât efectiv mi se face lehamite. În paralel, sursele care gândesc independent sunt catalogate pro-ruse și, conform unui ordin de-al covrigarului, în scurt timp vor fi cenzurate. Asta e *„libertatea”*, ăsta e *„pro-europenismul”*.

Dacă disecăm mai bine, înțelegem deplin care-i treaba. Societățile totalitare cu aparență democratică - așa cum e Europa - se bazează pe un sistem propagandistic uniform. În aparență sunt o multitudine de opinii. Însă toate converg în aceeași direcție. Totuși, vă întrebați de ce merg în aceeași direcție și nu o mai ia câte unul „pe lateral”. E simplu: dacă o iei pe laterală îți pierzi finanțarea. Și, dacă o continui tot așa, ori ajungi la mititica, ori ți se închide gura prin măsuri soft.

Există un caz-școală, cel al jurnalistului german Udo Ulfkotte. Cât a stat „în sistem”, nici măcar nu era nevoie să-și scrie articolele! Acestea îi erau erau servite de CIA, iar el își punea doar semnătura. Tot Agenția se îngrijea ca Udo Ulfkotte să fie angajat la instituții de presă de primă mână, astfel încât *vocea lui* să conteze. O astfel de rețea de influenceri de primă mână este esențială pentru a putea să fie definit ceea ce numim *mainstream-ul*. Practic, prin intermediul rețelei de bază se creează curentul principal, astfel încât țuțerii să știe încotro trebuie să fluiere.

Nivelul al doilea este format din viermi, adică cei care mestecă informațiile mainstream, personalizându-le, dându-le *„parfum specific”*. Ei răspândesc mesajul în diverse segmente ale populației și sunt finanțați prin diverse burse, premii, granturi s.a.m.d. Scopul e simplu: fiecare agață câte un segment de populație pe care-l spală pe creier.

Apoi vin așa-zișii artiști, cei din zona divertismentului, scriitorii, umoriștii etc. În funcție de segmentul pe care îl agață, și ei devin beneficiari de diverse stipendii. Și uite-așa, ajungi dependent de sistem.

Totuși, de ce sunt toți atât de legați de un asemenea sistem și de ce n-o mai iau câte unii pe lateral? E extrem de simplu de înțeles. Modul parazitar în care trăiesc ei e unul facil și, chiar dacă nu le asigură bunăstarea, nu-i lasă să moară de foame. În cazul în care calci strâmb, încep să-ți scadă finanțările și, dacă nu te întorci pe calea cea bună, te ocolesc definitiv. Poți trăi din publicul tău? În general nu, deoarece omul e obișnuit să obțină circul pe gratis, doar asta îi asigură din plin sistemul. De ce să-l plătească pe unul care urlă împotrivă? Mai sunt și alții care urlă împotrivă, dar pe gratis. Cu unica diferență că acei aparent opozanți, de fapt tot în direcția mainstream trag, dar sunt meniți a-i agăța pe fraierii care trag să scape de propagandă.

În general, dacă te rupi de sistem și începi să scrii pe invers ți se limitează veniturile, se fac mișcări pentru a-ți contracta audiența, s.a.m.d. Dacă faci parte dintre grangurii importanți care trădează, atunci ai parte destinul lui Udo Ulfkotte.

După cum lesne observați, statele totalitare aparent democratice se bazează pe o structură propagandistică impresionantă, flexibilă și deosebit de activă. Propagandiștii sistemului se comportă natural deoarece știu că mergând împreună cu valul își asigură pâinea.

În dictaturile autoritare - gen Coreea de Nord - sistemul e mult mai rigid. Ca să ajungi în zona de propagandă trebuie să demonstrezi loialitate, să ai anumite calități și să urmezi niște șabloane prestabilite. Un sistem monolitic de acest tip, dincolo de faptul că e deosebit de greoi, mai consumă și-o groază de resurse de la buget și, în plus, are nevoie de un sistem coercitiv activ, care să-i suplinească hibele.

Ca să înțelegeți, aici e vorba de două modele de lume, pe care vi le-am tot prezentat: „Minunata lume nouă”, în cazul „democrației” occidentale vs „1984” în cazul „democrațiilor populare” mai mult sau mai puțin

Telegram - canal oficial

Abonați-vă! t.me/DanDiaconu

Dan Diaconu - microblog

https://ddwall.blogspot.com

Dan Diaconu - microblog

- Front update 13.02.2024
- 💥 Front update 20.01.2024
- Conflictul Iran-Pakistan
- Se încinge situația în Orient
- Știrile care merită reținute

Abonați-vă la

Postări

Comentarii

Categorii

- Politică (1169)
- Gânduri (1124)
- Piețe Internaționale (623)
- Geopolitică (492)
- Banci (462)
- Finante (443)
- Investiții (203)
- Bursa (201)
- Piața valutară (184)
- video (178)
- IT (174)
- Energie (128)
- Sănătate (123)
- Industrie (106)
- Imobiliare (73)
- Mărfuri (62)
- Retail (48)
- Agricultură (44)
- Auto (44)
- lecturi (40)
- Media (37)
- Istorie (36)
- Telecomunicații (32)
- Transport (32)
- Asigurări (22)
- Tehnologii (20)
- Turism (16)
- Pensii private (14)
- Publicitate (14)
- Marketing (12)
- Cool (6)
- Apărare (5)
- Life-Style-Art (5)
- Antreprenoriat (4)
- Interviu (4)
- Logistică (4)
- Educație (1)

similare celei din Coreea de Nord. Marea noastră problemă este că ne tot menținem în dilema legată de alegerea unuia dintre cele două sisteme. Aici e capcana șobolanului în care cădem cu grație.

De fapt, pentru orice om normal care înțelege situația reală, răspunsul este NU! Nu, n-ai de ce să faci o falsă alegere întrucât, în realitate, te afli în același punct. Și una și cealaltă sunt tiranii, doar mascate de ideologii diferite. Și una și cealaltă au „argumente" împotriva adversarului, dar niciuna nu duce raționamentul până la capăt întrucât, dacă ar face-o, s-ar ajunge la răspunsul firesc, anume NU.

Ambele sisteme se bazează pe propagandă și coerciție, ambele sisteme maschează adevărata structură de putere și ambele sisteme distorsionează teribil viața omului. Diferența e că, în timp ce unul duce chinul la paroxism, celălalt duce confortul la același paroxism. Omul normal ar trebui să înțeleagă că niciuna dintre situații nu e bună întrucât niciuna nu lasă viața să se dezvolte liber. Mai mult, cetățenii fiecăruia dintre cele două sisteme ar trebui să conștientizeze că imensul sistem de propagandă și coerciție se face cu ajutorul banilor lor. Astfel, viața ajunge să le fie influențată negativ prin propriile lor forțe. În ambele sisteme omul e asemenea boului care trage să fugă, dar dacă se îndepărtează prea mult, funia de care e legat îl sugrumă. Diferența e că în cazul unora funia e mătase, frumos colorată și vândută ca accesoriu obligatoriu și la modă, în timp ce în cazul celorlalți nu e funie, ci lanț.

Iată așadar adevărul gol goluț: când vă sperie unii că puteți ajunge precum Coreea de Nord, gândiți-vă că tirania pe care-o trăim cu UE este similară, dar doar mai frumos marketată. În mod normal trebuie spus un NU hotărât ambelor sisteme. Și ce pui în loc? - vor întreba unii isteți. E simplu: un sistem fără propagandă, fără coerciție pentru opinii și care să pedepsească exemplar orice tentativă tiranică. Este posibil așa ceva? Evident că da, dar într-un asemenea sistem nu e simplu, întrucât omul trebuie să devină autonom. Paraziții trebuie lăsați să moară, nu să fie promovați ca „formatori de opinie". Ce opinie poate forma un neica nimeni care n-a făcut nimic altceva pe lumea asta în afara mâncatului de rahat?

Rețineți însă că, înainte de orice altă discuție, trebuie făcut pasul decisiv, iar acest pas înseamnă a spune NU atât sistemului vestic, dar și celui estic. E esențial și, mai mult, posibil acum când toți gâfâie. În mod evident nu trebuie să mulțumesc Europei că mă parazitează, dar nici să invit pe altcineva să mă paraziteze. Drumul drept e cel pe care ni-l croim singuri. Asta trebuie înțeles!

5 comentarii:

Gigica 8 martie 2025 la 12:27

Da. În 1989 am invitat Vestul să ne paraziteze în locul URSS.

Răspundeți

Răspunsuri

Anonim 8 martie 2025 la 16:15

Sistemul cu casa regala care lasa regatul mostenire in familie are doua avantaje:
- nu alegi tu pe nimeni, dar macar esti sigur ca seful cel mare e chiar el seful suprem si nu altii ascunsi care controleaza toate taberele. Si macar stii cine e vinovat daca treaba nu merge.
- regele e direct interesat sa nu faca praf tara, ca o lasa familiei lui mostenire. Si nu vrei sa ii lasi fiului tau mostenire o ruina.

Răspundeți

ilya 8 martie 2025 la 12:39

Uiți un lucru. Ambele sisteme există într-un Matrix. A renunța la ele înseamnă, în primul rând, a renunța la Matrix, care există de secole în forma actuală.

Informațiile au fost bine filtrate și falsificate în mănăstirile creștine în Evul Mediu (singurele care le dețineau) încât nu poți ști sigur ce s-a întâmplat în antichitate și în istorie în general. Jean Hardouin e un exemplu din cei care și-au dat seama.

Același lucru se întâmplă în universitățile moderne. Călugării de ieri sunt universitarii de azi care falsifică în numele stăpânilor Matrixului. Fără ca cineva din noi să le înțeleagă limbajul.

În trecut, înaintea școlii lui Jules Ferry, oamenii habar nu aveau pe ce lume trăiesc. Acces la informații aveau doar un număr limitat de indivizi.
Însă cum putem fi siguri astăzi că informația la un buton distanță e adevărată? Sau cum putem fi siguri că rolul informației e acela de a informa când ne e livrată sub forma unui covor de bombe (carpet bombing).

Credem că știm, că suntem la curent cu ce gândesc ceilalți oameni. Informația e principala armă a propagandei care transformă oameni obișnuiți, fără trecut, în soldați psyops.

Răspundeți

Anonim 8 martie 2025 la 12:48

Presa mainstream este cel mai mare cancer care s-a inventat vreodată pe planeta Pământ. Am spus-o și o voi mai spune. Trebuie construită o presă alternativă patriotică a cărei menire să fie aceea de a spune mereu adevărul și de a informa corect publicul. Publicațiile se pot finanța din donații și din vânzări. Îți faci un magazin

și vinzi și tu ceva. PS: Recomand și 2 articole scrise de regretatul Răzvan Codrescu pe care le găsiți pe rostonline.ro Primul se numește "Cu dracul nu e de glumit" , iar cel de-al doilea se numește "O falsă înțelepciune: Fă-ți frate cu dracul până treci puntea". Ar trebui citite de toți românii.

Răspundeți

marius 8 martie 2025 la 13:49

Așa este! După citirea acestui articol, mi-am amintit de filmele unuia dintre regizorii mei preferați John Carpenter, unde în Ei există și Escape to L.A.printre altele arată cele două părți ale manipulării,dar cum spune și Dan Diaconu, există o cale,chiar dacă este prin sacrificiu,trebuie spus nu! Dar dacă luăm apărarea diavolului din detalii fără să știm? De exemplu, blogul de față, gândește, activenews, și alți ziariști independenți bine intenționați schimbă tabăra și nu știm. Cum ne dăm seama că nu suntem manipulați? Mulțumesc și să fiți sănătoși!

Răspundeți

Introduceți un comentariu

Atenție! Comentariile sunt supuse moderării și vor fi vizibile după o perioadă cuprinsă între 1 și 4 ore. Sunt permise doar comentariile care au legătură cu subiectul.
Pentru discuții mai flexibile folosiți canalul de Telegram Dan Diaconu(t.me/DanDiaconu)

Pagina de pornire Postare mai veche

Abonați-vă la: Postare comentarii (Atom)

Răspunderea pentru conținutul comentariilor aparține în exclusivitate autorilor lor.

***

© Dan Diaconu, 2007, toate drepturile rezervate

Este interzisă preluarea informațiilor de pe acest site fără acordul scris al autorului

Un produs Blogger.